

ПРЕС КЛИПИНГ

8. јануар 2018.

НАСЛОВИ

Минимална зарада и даље испод минималне потрошачке корпе (стр.2)

Субвенције усмерити на иновативне компаније (стр.3)

Ванси: Циљ побољшање услова рада аеродрома Никола Тесла (стр.4)

Приватизација ПКБ-а обећана ММФ-у (стр.4)

Није тачно да су јавна предузећа неререформисан (стр.6)

ПУПС: Нужне хитне реформе пензијског система (стр.8)

Минимална зарада и даље испод минималне потрошачке корпе

Аутор: Ј. Петровић Стојановић

Разлика која од 1. јануара, после повећања неопорезивог дела зарада, остаје послодавцима – око 3.300 динара, може бити искоришћена за повећање плата, али и за нове инвестиције. Нова минимална цена рада за запослене од 1. јануара износи 143 динара и већа за око 13 динара у односу на претходну 2017. годину. Минималну зараду у Србији добија око 350.000 радника и они ће у 2018. години примати за око 2.202 динара више него лане, односно месечно 24.882 динара.

Чињеница је, с друге стране, да повећање минималне цене рада за око 10 одсто ни близу не може да покрије ни трошкове минималне потрошачке корпе која је крајем октобра прошле године износила 36.369,35, а камоли просечне од 69.943,28 динара.

Истовремено је, изменама Закона о порезу на доходак грађана дошло и до повећања неопорезивог дела зарада са 11.700 на 15.000 динара. Исти закон предвиђа да почетници у бизнису од нове године могу да остваре право на ослобађање од плаћања пореза на основну зараду и то се односи на зараду предузетника и највише девет новозапослених у његовој фирми.

Новина је и да је до 2019. године продужен рок за већ постојеће олакшице приликом запошљавања које омогућавају газдама право на повраћај од 65 до 75 одсто плаћеног пореза на зараду у зависности од броја новозапослених.

Иако ће се ове мере одразити на смањење прилива пара у буџет републике за 7,5 милијарди динара и локалних самоуправа за 4,9 милијарди, циљ је да се на овај начин смањи рад на црно. Послодавци тврде да ће се ове мере сигурно одразити на смањење сиве економије, односно пријављивање радника и плаћање доприноса за ПИО, јер ће им оптерећење на зараде сада бити неупоредиво мање.

Небојша Атанацковић, члан Социјално-економског савета, каже да је држава испунила обећање, с једне стране повећала је оптерећење газдама кроз већу минималну цену рада, али је с друге повећала и неопорезиви део зараде што послодавцима много значи.

– Верујем да ће већина оних који су до сада новац од газде добијали на руке бити пријављени, што ће повећати број запослених, али и прилив пара у касу ПИО фонда по основу доприноса. Разлика која сада остаје послодавцима од око 3.300 динара између 11.700 и 15.000 динара, може да буде искоришћена за повећање плата, али и за нова улагања – каже Атанацковић.

Чињеница је, међутим, да ће послодавци због овог повећања неопорезивог дела зарада својим радницима морати да издају нове уговоре о раду или анексе старих. С тим што у тим папирима зарада запосленог уопште не мора да буде онолика колико је држава максимално одредила. Напротив. То је зато што су поједини уговори о раду закључени на бруто, а неки на нето плату. Онима који имају уговорену нето зараду, ово повећање неће много значити, док ће нешто више пара добити они који имају уговор на бруто плату.

Разлика од 3.300 динара, може се се видети и на примеру бруто зараде од 50.000 динара с порезом. Од овог јануара од тог износа одузима се 15.000 динара колики је неопорезиви део зараде, па је основица за обрачун 35.000 динара. Када се на ту основицу рачуна порез на зараду од 10 одсто, односно одбије 3.500 динара, добије се 31.500 динара, што је нето зарада радника.

Субвенције усмерити на иновативне компаније

Аутор: Маријана Авакумовић

Од 188 пројеката у прерађивачкој индустрији, који су добили државне подстицаје, само четири су се односила на високотехнолошке компаније

Стратешка одлука владе је да у наредном периоду, осим подстицања инвестиција које запошљавају велики број људи, са мањим платама, убудуће више инвестира у привлачење високо-технолошких компанија које ће запошљавати и боље плаћене високообразоване људе, најављује Марко Чадеж, председник Привредне коморе Србије.

У наредним годинама мењаће се фокус, објашњава Чадеж, тако што ће влада „циљати” инвеститоре који доносе савремене технологије, омогућавају нашим фирмама да се интегришу у њихове добављачке ланце и које ће, каже, ангажовати високообразоване раднике са знатно већим зарадама.

„Међу компанијама које долазе све више је оних које српској привреди доносе савремене технологије”, каже Чадеж. Као пример наводи „Цумтобел”, који у Нишу гради фабрику најсавременије расвете, а у том граду ће имати и истраживачко и развојно одељење, које ће, напомиње, сарађивати са нишким универзитетом.

Да је овакав заокрет неопходан показала је „Анализа ефеката одобрених подстицајних средстава за привлачење инвестиција од 2006. до 2016”, коју су урадили др Милорад Филиповић, професор Економског факултета у Београду, и др Мирољуб Николић, самостални стручни сарадник Министарства привреде.

Субвенције за подршку инвестицијама које су реализоване или су у процесу реализације (215 пројеката) додељене су у осам области, али највише у прерађивачкој индустрији.

За реализацију 188 (133 домаћа и 55 страних) пројеката прерађивачке индустрије одобрено 406.867.313 евра, што је 94,6 одсто свих одобрених субвенција. Овим пројектима планиране су инвестиције од 1.717.288.591 евро (96 одсто свих инвестиција) и запошљавање 59.373 нова радника (92,8 одсто). Највећи број уговора о додели подстицаја из области прерађивачке индустрије усмерен је на пројекте ниско технолошке (80 пројеката) и средње ниско технолошке сложености (38 пројеката).

Занимљиво је да се у овој групи налазе само четири пројекта из области високе технологије. За њих су одобрене субвенције од 2.040.000 евра (0,5 одсто одобреног новца у прерађивачкој индустрији). Планирано је да укупна вредност инвестиција у ове пројекте износи 13.525.000 евра (0,8 одсто вредности инвестиција прерађивачке индустрије) и да се запосли 360 нових радника.

За реализацију 66 пројеката из области средње технолошке сложености опредељене су субвенције и од 196.730.227 евра.

„Међутим, иако су ови пројекти класификовани у области средње високе технолошке сложености, њихов технолошки ниво требало би узети са резервом јер се претежно ради о пројектима који су највећим делом везани за производњу делова за аутомобилску индустрију. Најчешће је реч о производима ниске сложености, мале додате вредности, са великим ангажовањем мануелног рада ниско квалификованих радника, без значајнијег ефекта преливања и укључивања локалних добављача у ланац производње. У овој групи доминирају произвођачи различитих врста каблова за ауто-индустрију, што се не може оценити баш као некакав производ средње високог технолошког нивоа”, наведено је у анализи.

Посебно неповољна чињеница је да су подстицајна средства по новом радном месту за пројекте из области високе технологије готово на нивоу подстицаја за пројекте из области ниске техно-

логије и да су чак око 40 одсто нижи у односу на пројекте одобрене из области средње ниске технологије.

У периоду од 2006. до 2016. потписано је 314 уговора о додели субвенција за привлачење инвестиција, од чега је 149 уговора потписано са домаћим, а 165 са страним инвеститорима. Укупна предвиђена вредност инвестиција износила је 2.123.815.389 евра, при чему доминирају страни инвеститори (81,4 одсто) у односу на домаће (18,6 одсто). Предвиђено је отварање 82.015 нових радних места, али само 15,5 одсто код домаћих инвеститора.

До сада је раскинуто 99, а реализовано или је у фази реализације 215 уговора (68,5 одсто). Основ за раскид уговора је неиспуњавање уговорних обавеза инвеститора услед немогућности реализације или одустајања од инвестиције. Највећи број уговора раскинут је са домаћим инвеститорима (83).

Највише субвенција одобрено је у најразвијенијим општинама (140 пројекта), а само 30 у најмање развијеним општинама. Просечна вредност подстицаја по пројекту 2,2 пута је већа у најразвијенијим општинама у односу на најмање развијене општине. И вредности субвенција по радном месту су око 20 одсто веће у најразвијенијим општинама.

Ванси: Циљ побољшање услова рада аеродрома Никола Тесла

Аутор: Ивана Албуновић

Француска корпорација „Ванси ерпортс“ саопштила је данас да ће као концесионар за Аеродром „Никола Тесла“ у Београду тежити побољшању услова рада аеродрома, као и да ће реорганизовати и оптимализовати путничке токове и проширити малопродајна подручја.

У саопштењу се наводи да се у првом кварталу 2018. године очекује потписивање Уговора о концесији на 25 година који обухвата финансирање, управљање, одржавање, проширење и надоградња постојећег аеродромског терминала и полетно-слетне стазе.

Додаје се да ће фирма „Ванси“ преузети активности након потписивања Уговора о концесији, као и да је њен циљ побољшање услова рада београдског аеродрома да би се омогућило ЕР Србији да понуди нове летове на дужим рутама.

Главни извршни директор „Ванси концесија“ и председник „Ванси ерпортс“ Николас Нотбер рекао је да ће Аеродром „Никола Тесла“ служити као седиште компаније у централној и источној Европи, региону у којој „Ванси“ аеродроми до сада нису пословали.

„Овај успех означава нову фазу експанзије 'Ванси' аеродрома ван Француске“, казао је Нотбер. У саопштењу фирме „Ванси ерпортс“ наводи се да ће градити партнерства са више од 200 авиокомпанија да би се додатно повећао саобраћај и повезаност аеродрома, као и да ће искористити искуства у управљања аеродромом и развојну стручност стечену у Француској и иностранству да би побољшали укупно корисничко искуство на Аеродрому „Никола Тесла“.

„Ванси“ је основана 1996. године, као део грађевинско-пословне компаније „Ванси“, једне од највећих е врсте у Европи. (Бета)

Приватизација ПКБ-а обећана ММФ-у

Србија се изјаснила да ће, до јуна, пронаћи партнера за продају ове стратешки важне компаније. – Корпорацију пре неколико дана напустио генерални директор Драгиша Петровић Судаћи по обећањима датим ММФ-у приватизација Пољопривредне корпорације Београд (ПКБ) могла би да буде завршена до средине ове године.

У меморандуму потписаном са Међународним монетарним фондом, после осме ревизије, Србија се изјаснила ће, до јуна, пронаћи партнера за продају ове стратешки важне компаније.

Држава годинама безуспешно покушава да нађе најприхватљивији модел приватизације за ПКБ. Међутим, недавне кадровске промене на челу те компаније упућују на могућност да се нешто спрема и да би овај план ускоро могао да буде реализован.

Пре неколико дана објављено је да ће директор ПКБ-а Драгиша Петровић бити именован за првог човека Агенције за лиценцирање стечајних управника. Како „Политика” незванично сазнаје, он је компанију напустио прошлог петка – последњег радног дана 2017. За вршиоца дужности постављен је финансијски директор Момчило Јоковић. Готово истовремено са вешћу да Петровић, после четири године, изненада одлази са ове позиције кренуле су и спекулације да је неименовани канадско-амерички инвестициони фонд озбиљно заинтересован да уђе у трку за ПКБ.

Овај конзорцијум, наводно, бави се сточарством и производњом воћа и заинтересован је за једну од две опције – приватизацију или стратешко партнерство. Спекулише се да су већ послали и писмо о намерама и да са представницима владе већ воде интензивне разговоре. По тим информацијама, потенцијални купац припремио је петогодишњи план и спреман је да уложи 100 милиона евра у инвестиције.

За сада нема званичних потврда о заинтересованости конзорцијума за приватизацију ПКБ-а, а представници синдиката тврде да не знају шта и с ким држава преговара. Ранији став синдиката јесте да је уговор о стратешком партнерству, уз задржавање државе као већинског власника, искључиво прихватљив, као и да би купац морао да се обавезе за наставак производње у истом обиму и за очување радних места.

– Нисмо упућени у дешавања, али чињеница је да су се кадровске промене догодиле у незгодном тренутку. Званично, чека се финансијски извештај за прошлу годину како би се држава определила за модел приватизације. Забринути смо да показатељи неће бити сјајни јер нам је производња млека пала – каже за наш лист Милисав Ђорђевић, председник Самосталног синдиката ПКБ-а.

Званичан тендер за приватизацију ПКБ-а још није објављен, а осам компанија у фебруару прошле године доставило је писма о заинтересованости. Међу њима и Индустрија меса „Матијевић”, „МК група”, као и „Ал Дахра” из Уједињених арапских емирата. Интересовање су показале и компаније из Велике Британије, Сингапура и Кине али су њихове понуде носиле ознаку тајности, тако да њихова имена нису објављена.

Ако је судити по свим досадашњим корацима које је предузимала држава за ПКБ, који запошљава око 1.700 радника, вероватно ће се тражити стратешки партнер. То је наговештено још у септембру 2016. када је Скупштина града пренела око 99 одсто акција овог предузећа на републику. Али и убрзо пошто је пропао покушај приватизације (по тендеру из 2015) јер није било заинтересованих иако је почетна цена од 154 милиона евра већ била спуштена на 50 одсто од вредности имовине.

Професор Економског факултета Љубодраг Савић истиче да не зна разлоге због којих је Драгиша Петровић напустио ПКБ, али да његову одлуку никако не би повезао са најављеном приватизацијом. Како каже, ПКБ се налази у тешкој позицији и тешко послује, практично није „ни на небу ни на земљи”.

– Не знам његове разлоге, претпостављам да би делом могли да буду у вези са одуговлачењем државе да реши питање ове корпорације. Тешко је бити на челу једног таквог предузећа. Није познат чак ни модел приватизације, а неизвесност у привреди је најтежа. Уз то, постоји и „тихи” притисак синдиката да држава остане већински власник у предузећу – каже Савић. Он сматра да то јесте прихватљив концепт, али не зна да ли би иједан инвеститор на то пристао и да ли би тако нешто могло да функционише у Србији.

ИНТЕРВЈУ: ГОРАН КНЕЖЕВИЋ, МИНИСТАР ПРИВРЕДЕ

Није тачно да су јавна предузећа неререформисан

Аутор: Аница Телесковић

У неким се промене дешавају брже, а у неким спорије. Чињеница је да смо из губитка од 65,3 милијарде динара из 2014. дошли до добитка од 16,3 милијарде у првих шест месеци ове године

Да сам привредник радовао бих се 2018. години. Овим речима Горан Кнежевић, министар привреде, почиње разговор за „Политику”. То што смо за три године напредовали за 48 места на листи о лакоћи пословања Светске банке довољно говори о томе колико нам је важан пословни амбијент, додаје.

– Улазимо у другу годину пројекта „Деценија предузетништва”, односно трећу годину откад реализујемо идеју која је почела проглашењем 2016. за годину предузетништва. То значи да смо до сада ослушкивали потребе привреде и прилагодили програме подршке потребама предузетника. Одвојили смо и новац, па је од укупног буџета министарства од 20,2 милијарде динара, готово 90 одсто намењено за подршку привреди. А и дали смо им и оно што је важан предуслов за успешан бизнис – политичку стабилност.

Србија је ове године привукла највише страних инвестиција у региону. Држава сада има већи проблем да убеди домаће привреднике да инвестирају него странце?

И стране и домаће инвеститоре „убеђујемо” упорним радом на поправљању инвестиционе климе, а увели смо и подстицаје по радном месту како бисмо их мотивисали да улажу. Посебна мера за домаће привреднике је што смо у уредби која уређује привлачење директних инвестиција спустили лимите у условима за улагање и за запошљавање на до сада најнижи ниво. Тако смо повећали шансе домаћим привредницима да добију пројекте уз подршку државе. Радује ме што су од управо пристигле 34 пријаве највећи број послали домаћи привредници. Значи да смо добро урадили.

Министар финансија очекује да привредни раст следеће године достигне 3,5 одсто, док Фискални савет очекује четири одсто. Могу ли јавна предузећа, која су још неререформисана, да подрже тај раст?

Верујем да могу, јер има позитивних помака у раду јавних предузећа, што најбоље показују пословни резултати који су последњих година све бољи. Од губитка од 65,3 милијарде динара у 2014. дошли смо до нето добитка од 16,3 милијарде у првих шест месеци ове године. Друго, да није престрого кад кажете да су предузећа неререформисана, јер ми реформе спроводимо, само у неким предузећима брже, а у неким спорије. На пример, ЕПС је у 2015. и 2016. прошао кроз бројне статусне промене, усвојен је план оптимизације броја запослених, ради се на унапређењу корпоративног управљања.

По закону, директор предузећа не би смео да буде у исто време функционер, члан органа странке

Очекујемо и промену правне форме ЕПС-а у акционарско друштво. „Железнице Србије” су подељене на четири посебна предузећа, смањиле су број запослених за око 3.000 у 2016. и настављају рационализацију. Дакле, реформишемо јавна предузећа, примењује се и сет смерница које већ дају добар резултат. Сређивање овог сектора траје, али и ми ћемо бити истрајни.

Може ли ЕПС да произведе довољно струје за домаћу привреду? Шта је гарант да нам се неће поновити крах производње као прошле зиме?

Покренуте су важне инвестиције, што ме уверава да ће бити боље, да ће ЕПС производити више струје, као и да ће резултати пословања тог предузећа бити бољи.

Сматрате ли да сте и ви делом одговорни за то што се Закон о јавним предузећима не поштује? Мој приступ је више окренут ка томе да тражимо решење и шта можемо да урадимо у тренутној ситуацији, него да преиспитујемо ко је крив и гледамо уназад. Али ако и гледамо, у овом случају не можемо рећи да се закон не поштује, већ пре да су поједине процедуре због околности пролонгиране.

Како је могуће да је две трећине директора републичких јавних предузећа у стању в. д.?

Не заборавите, Влада РС је 2016. била и у техничком мандату, што значи да је једино и могла да именује в. д. директора. Са друге стране, и јавна предузећа су усаглашавала оснивачка акта, па су после тога расписани конкурси. До сада су по конкурсу именована четири директора (ЕМС, „Србијаводе”, „Југоимпорт” СДПР и „Скијалишта Србије”). Владина комисија наставља да спроводи остале конкурсе. Тренутно су у мандату и директори Службеног гласника, „Железница” и Завода за уџбенике, који су изабрани по закону из 2012.

По Закону о јавним предузећима директори не смеју бити чланови странке. Зашто то толеришете?

Зар толеришем, или одредбе закона нису добро протумачене? По закону, директор предузећа не би смео да буде у исто време функционер, члан органа странке. Морао би, у случају именовања, да тај статус замрзне.

Зашто онда Душан Бајатовић и Милорад Грчић нису замрзли своје страначке функције?

Обојица су, колико знам, замрзли функције.

Прошле године у ово време сам вас питала – да ли је могуће да држава нема бољег од Благоја Спасковског? Изгледа да још нисте нашли бољег...

И тада сам вам рекао, и данас понављам, да бих највише волео када би кривац за РТБ „Бор” био Благоје Спасковски, јер је то најлакше решити. Проблем је што се тим предузећем 70 година лоше управљало. Сада кад тај басен добро послује, имамо добре изгледе да нађемо стратешког партнера, а онда ће нови власник поставити менаџера.

Зашто нисмо сазнали епилог тендера за избор професионалног менаџмента за РТБ „Бор”?

Од тога се одустало јер је радна група одлучила да се што пре крене са тражењем стратешког партнера. Нема смисла расписивати тендер за професионалне менаџере, ако ће се расписивати тендер за стратешког партнера који може да постави свој менаџмент. ММФ се сложио и подржао ту идеју, а и јавност је сазнала о томе управо у „Политици” јер сам за ваш лист већ изјавио да ћемо ићи на приватизацију пре него на тражење директора.

Очекујете ли да у 2018. години коначно скинете проблем РТБ „Бор” са својих леђа? У меморандуму са ММФ-ом наводи се да ће тендер за приватизацију бити расписан до краја марта...

Тендер ће, надам се, бити расписан до краја марта наредне године. То нам је план, а даље се надам само најбољем сценарију за РТБ „Бор”, од којег зависи развој пре свега источне Србије. У овом тренутку Бор послује позитивно, али не треба да се уљуљкамо. Свесни смо да су потребна даља улагања, и то је нешто што очекујемо од стратешког партнера.

Да ли сте видели то писмо о намерама које је наводно послала

„Руска бакарна компанија”, а о коме су говориле ваше колеге из владе?

Имамо четири озбиљне компаније које занима РТБ „Бор”, а међу њима је и руска компанија коју помињете. Видео сам њихово писмо о намерама и радна група која се бави РТБ „Бор” је с тим упозната. Они се засад информишу, а Министарство привреде им је на располагању као и осталим потенцијалним партнерима, за информације, разговор.

Ако је председник Вучић признао да држава нема снаге да се избори са навијачима, шта је за вас немогућа мисија? Да ли је то синдикат неког јавног предузећа или можда завршетак процеса приватизације?

Председник Вучић је понекад самокритичан, али не видим да је одустао од те „борбе”. Неки циљеви су теже оствариви и траже време, а видећемо колико су „немогућа мисија”. У ресору

који водим има много наслеђених проблема, али упорно и истрајно настојимо да их решавамо. Нису сва решења на задовољство свих заинтересованих страна, али наше је да увек имамо у виду шта је највише у интересу већине грађана Србије.

Тражимо партнера за МСК

Како ћете решити проблем петрохемијског комплекса? Сугестија Фискалног савета је да се искористи повољан тренутак на тржишту и ниска цена енергената да би се тај проблем решио... Будући да је гас основна сировина неопходна за рад ових компанија, сугестија Фискалног савета има смисла. Неке кораке смо већ направили. Расписали смо тендер за „Металонско-сирћетни комплекс” из Кикинде и надам се да ћемо успети да нађемо адекватног партнера. И за „Петрохемију” ћемо тражити стратешког партнера, док за „Азотару” тренутно тражимо најбоље решење. Одлуку о даљим корацима око „Азотаре” донеће радна група која на недељном нивоу прати дешавања у том предузећу, а на основу детаљне анализе.

Не укидамо субвенције

Из неких стратешких докумената може да се наслути да држава планира да постепено укине субвенције по новоотвореном радном месту?

Нема разлога да одустајемо од тог механизма, јер су ефекти веома добри. То, наравно, не значи да нећемо да подржавамо и оне пројекте који не подразумевају отварање нових радних места, јер су засновани на модерним технологијама. Напротив. Планирамо да кроз подстицаје или субвенције, како кажете, подржимо и ове, такозване капитално-интензивне пројекте.

ПУПС: Нужне хитне реформе пензијског система

Пише: Н. Д.

Обавезно пензијско осигурање у Србији осмишљено је као међугенерациска солидарност, то јест као процес у коме тренутно запослени уплаћују средства у пензиони фонд како би могле да се исплаћују пензије оних који су завршили свој радни век и пензионисали се.

Да би овај систем функционисао неопходно је да барем три запослена уплаћују средства од којих ће се исплаћивати пензија једног пензионера - саопштила је јуче Партија уједињених пензионера Србије.

"Све неповољнији однос између броја пензионера и броја запослених, негативан природни прираштај и одлазак младих на привремен или трајан боравак у иностранству само су неки од фактора који негативно утичу на могућност редовне исплате зарађених пензија претходних генерација. Додатан проблем који је донела информатичка експанзија и технолошки напредак у свету представља и све већа аутоматизација производних процеса. Процес масовне роботизације би требало да се посматра као технолошка надмоћ оних који је контролишу. Према подацима Међународне федерације роботике, број робота ће у свету порастати за 1,4 милиона, а тренутно на 10.000 индустријских радника иде 50 робота (у аутомобилској индустрији Италије, Немачке или Јапана на 10 радника долази један робот). Компаније са технолошки интензивним процесом рада, а мањим учешћем радне снаге које остварују изузетно високе профитне стопе требало би да буду једне од зачетника посебног фонда који би служио као резерва за случај проблема у редовном функционисању исплата пензија. Ми из ПУПС-а предлагемо да се то назове "Фонд техничко-технолошке солидарности за исплату пензија", предлагју у ПУПС-у.

Како наводе, у Србији, према подацима Републичког завода за статистику, тренутно има 2.576.138 запослених, а према подацима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, 1.716.274 наших суграђана прима пензије, што представља однос 1:1,5. Када би сви

незапослени нашли посао, однос би био 1.1,45, што опет није довољно за одрживост оваквог пензијског система.

Према подацима Фонда ПИО, у последњих 10 година смо просечно имали 13.000 пензионера више, а највећи пораст у последњих 20 година је био 1997. године, када је број пензионера порастао за 56.000 корисника. Према неким проценама, између 2022. и 2024. године број пензионера у Србији ће бити између 1.950.000 и два милиона, а с друге стране ће бити око 1.800.000 запослених, додају у ПУПС-у.

"Проблем финансијске одрживости пензијског система уколико се број запослених смањује а број пензионера расте државе превазилазе повећањем запослености, продужењем радног века или гаранцијом државе која из буџета обезбеђује недостајућа средства за исплату пензија а понегде се формирају резервни фондови са истом наменом. У Финској, на пример, постоји такозвана "таргет пензија" која се додељује по основу пребивалишта, док у Шведској постоји институт гарантоване пензије. У Немачкој је у ту сврху развијен програм социјалне помоћи. Ако се у Србији наставе садашњи популациони и економски трендови, ускоро може доћи до ситуације да пензије буду на нивоу основне социјалне помоћи или тек нешто више од тога. Једно од решења за овај проблем је увођење социјалних пензија", верују у ПУПС-у.

Како кажу, једно од решења проблема пензијског система у непосредној будућности јесте и стварање услова да млади у значајнијем броју остају на селу и истовремено у већем броју улазе у систем пензијског осигурања. За то је првенствено потребна развијена комунална и путна инфраструктура, образовне и здравствене институције и могућност остваривања довољних прихода за "урбани живот у руралној средини".